

(2. Mos. 30). Tak jo tež Kristus we tych dnach swojogo scheta hobojschobby a modlene s moznym schikom a s dsami Bogu sa nas hoprowal (Ebr. 5, 7), a neto, zož won na Bozej pschawizy jo, pschobby won sa nas (Rom. 8, 34). Won pschobby sa tych wereznych, aby woni we Bozej mozy hordowali swarnowane psches tu wèru k sbožnoscy (1. Petr. 1, 5). Won pschobby pak teke sa tych boganebojastnych, aby Bog jim zas a gnadu k pokusche dawal. Och! kak by wono s mlogim mjas nami hugledalo, gaby Kristus k Bozej pschawizy sa nogo nepschobyl! Sawescze won neby zinsä tudy psched Bogom sejez a stojal, ale won by juž dawno na tom mescze teje piny byl! Ten huschymerschnik tego starego testamenta dejascho teke ten lud žognowasch (4. Mos. 6, 24—26). A tak jo tež Kristus nas hukupil s tego klëscha teje kasni, ak won sa nas klësche hordowa, aby to Abrahamowe žognowanie na tych tatanow pschischlo we Kristu Tesusu, a aby my ten slub tego swetego Ducha dostanuli psches tu wèru (Gal. 3, 14). Dokulaž neto Kristus schylnu to same žynil jo, a k žeku hischcy žyni, zož ten huschymerschnikojski ant požedascho, ga jo won tež jaden werny huschymerschnik psched Bogom. Nawol pomeniyo jogo pak teke jadnogo smilnego huschego merschnika, a ako takego pokasujo nam jogo to zinsajsche s. evangelion.

Ev. Luc. 18, 31—43.

Won wese pak k sebe tych dwanasčich a žašcho k nim: lej, my žomy gorej do Jerusalema, a schylnu bužo dokonowane hordowasch, zož pižane jo psches tych profetow wot tego žloweka žyna.

Pscheto won bužo powdany hordowasch tym tatanam, a bužo žmëshony a žromoschony a šaplwany hordowasch;